

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 196

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 8 aprilie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 90 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2-4		
Decizia nr. 92 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. t), art. 51, art. 129 alin. (4) și art. 134 lit. B.a) din Legea dialogului social nr. 62/2011	4-6		
Decizia nr. 93 din 28 februarie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. b) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	7-9		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
138. — Hotărâre privind adoptarea unor măsuri pentru siguranța alimentării cu energie electrică	9		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
113. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea cantităților de motorină aferente		trimestrului IV—2012, care beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare	10
		446. — Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice pentru aprobarea actelor adiționale la acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013	11-13
		449/195. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 862/547/2011 privind stabilirea sumelor minime contractate de spitale cu casele de asigurări de sănătate pentru serviciile de spitalizare continuă pentru pacienți acuți, pe baza clasificării spitalelor în funcție de competență	13-14
		486. — Ordin al ministrului mediului și schimbărilor climatice pentru numirea reprezentanților părții române în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 90**

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Elena Sirko în Dosarul nr. 2.593/108/2012 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.342D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.593/108/2012, **Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.** Excepția a fost ridicată de reclamanta Elena Sirko în cadrul unui litigiu de contencios administrativ având ca obiect soluționarea contestației împotriva unui act administrativ fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că prevederile criticate sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că valoarea contribuției minime la fondul de asigurări sociale de sănătate, datorată de persoanele ce realizează venituri ca urmare a desfășurării unor activități independente, care se supun impozitului pe venit, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar. Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 335 din 10 martie 2011, considerând că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) sunt similare cu cele ale art. 257 alin. (2) lit. f).

Tribunalul Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece situația prevăzută de dispozițiile de lege criticate nu este identică cu cea prevăzută de art. 257 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 95/2006. Astfel, dispoziția de lege criticată are în vedere venituri similare celor salariale și este firesc să existe o limită minimă identică cu cea stabilită pentru veniturile salariale pentru plata contribuției lunare pentru asigurările de sănătate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 335/2011, nr. 124/2012 și nr. 126/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(2) *Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: [...] b) veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar;*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate nu arată în mod expres ce dispoziții constituționale sunt încălcate prin prevederile de lege criticate, însă consideră că, pentru aceleași argumente ca cele statuate prin Decizia nr. 335/2011, excepția trebuie admisă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la admisibilitatea unei excepții de neconstituționalitate sub aspectul motivării acesteia de către

autor, Curtea, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, a conturat „o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat.”

În aceste condiții, Curtea a constatat că, în situația în care instanța constituțională poate să rețină „în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere, deci, că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele 3 elemente menționate”.

Având în vedere acestea, Curtea constată că, în speță, deși autorul excepției nu a indicat textul de referință pretins a fi încălcat din Constituție în motivarea excepției, susține că aceasta ar trebui admisă pentru aceleași argumente ca cele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, și anume pentru încălcarea art. 56 alin. (2) din Constituție referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale.

II. Pe fond, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate. Astfel, prin Decizia nr. 650 din 19 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 10 august 2012, Curtea a arătat următoarele:

1. Prevederile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, raportat la critici și prevederi constituționale similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 124 din 16 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 8 mai 2012. Cu acel prilej, Curtea a reținut că Legea nr. 95/2006 a urmărit instituirea unui sistem general de asigurări sociale de sănătate care să garanteze tuturor cetățenilor români cu domiciliul în țară, precum și cetățenilor străini și apatrizilor care au solicitat și au obținut prelungirea dreptului de ședere temporară sau care au domiciliul în România accesul la un pachet de bază de servicii medicale. Acest drept este însoțit însă de obligația corelativă a celor asigurați de a contribui la susținerea acestui sistem prin plata unei părți din veniturile realizate.

Analizând această obligație, Curtea, prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, precitată, și prin Decizia nr. 838 din 24 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 11 august 2010, a statuat că sistemul asigurărilor sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal datorită solidarității celor care contribuie, acesta fiind, în fapt, o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

Prin urmare, din perspectiva reglementării Legii nr. 95/2006, dreptul la asigurări sociale de sănătate se află într-o strânsă legătură cu obligația de a contribui la fondul pentru aceste asigurări, excepție făcând doar persoanele care în mod obiectiv nu pot realiza această obligație.

Se observă, de asemenea, că, în situația în care contribuabilul realizează din venituri independente venituri sub venitul minim brut pe țară, lunar, textul de lege criticat îl obligă la plata unei contribuții minime egale cu un procent de 6,5% calculat la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.

Or, având în vedere valoarea pachetului de servicii medicale la care are acces asiguratul în temeiul acestei contribuții minime, valoare ce depășește cu mult valoarea acestei contribuții,

precum și cuantumul în sine al contribuției, Curtea a reținut că nu se poate vorbi despre existența unei obligații disproporționate, contrare cerințelor art. 56 din Constituție.

2. În ce privește invocarea Deciziei Curții Constituționale nr. 335 din 10 martie 2011, Curtea a reținut că textul supus controlului de constituționalitate se referă la o altă ipoteză.

Astfel, stabilind cuantumul contribuției minime, art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 prevede că acesta nu poate fi mai mic decât procentul de 6,5% calculat la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.

În același timp, însă, art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 95/2006 — declarat neconstituțional, cu raportare la prevederile art. 56 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 1.394 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 23 decembrie 2010, și prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011 — instituia obligația persoanelor care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, din dividende și dobânzi, din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și alte venituri care se supun impozitului pe venit de a contribui la fondul de asigurări sociale de sănătate într-un cuantum de 6,5% din aceste venituri, dar nu mai puțin de un salariu de bază minim brut pe țară, lunar.

Curtea, prin Decizia nr. 1.394 din 26 octombrie 2010, a reținut că, deși pare a urmări aceeași logică a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006, textul art. 257 alin. (2) lit. f), prin formularea sa, conducea însă la o interpretare diferită, și anume că, în situația persoanelor care se încadrează în ipoteza normei, valoarea contribuției nu poate fi mai mică decât însuși cuantumul unui salariu de bază minim brut pe țară, lunar. Faptul că o astfel de interpretare este posibilă în practică este confirmat prin însăși opinia formulată de instanța de judecată cu privire la excepția de neconstituționalitate, prin care se arată că „legiuitorul a înțeles să stabilească o obligație fiscală minimă pe care orice persoană care realizează venituri să o aibă (nu mai puțin de un salariu minim brut pe țară, lunar) [...]”.

Or, prin Decizia nr. 1.394 din 26 octombrie 2010 și prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. f) teza finală din Legea nr. 95/2006 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că valoarea contribuției minime la fondul de asigurări sociale de sănătate, datorată de persoanele care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din dividende și dobânzi, venituri din drepturi de proprietate intelectuală realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere și alte venituri care se supun impozitului pe venit, nu poate fi mai mică decât cuantumul unui salariu de bază minim brut pe țară, lunar.

Autorul excepției de neconstituționalitate critică art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006, plecând de la faptul că procentul de 6,5% se aplică asupra tuturor acestor venituri și nu asupra unui cuantum egal cu salariul de bază minim brut pe țară, lunar, fără a observa însă că, potrivit art. 257 alin. (2) lit. a) din aceeași lege, procentul se aplică asupra tuturor veniturilor din salarii sau asimilate salariilor și veniturilor realizate din activități independente, iar potrivit art. 257 alin. (2) lit. b) din lege, procentul de 6,5% se aplică asupra salariului de bază minim brut pe țară, lunar, doar în situația în care aceste venituri se situează, lunar, sub venitul de bază minim brut pe țară.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Elena Sirko în Dosarul nr. 2.593/108/2012 al Tribunalului Arad — Secția contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 92

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. t), art. 51, art. 129 alin. (4) și art. 134 lit. B.a) din Legea dialogului social nr. 62/2011

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. t), art. 51, art. 129 alin. (4) și art. 134 lit. B.a) din Legea dialogului social nr. 62/2011, excepție ridicată de Sindicatul Șoferilor Independenți din R.A.T.B., Sindicatul Publicitrans, Sindicatul Personalului de Mișcare din R.A.T.B. și Sindicatul Transportatorilor Publici de Persoane în Dosarul nr. 8.162/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.360D/2012.

La apelul nominal răspund consilierii juridici Mariana Ștefan și Ecaterina Tudor, cu delegații depuse la dosar, pentru partea Regia Autonomă de Transport București. Lipsesc autorii excepției și celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, consilierul juridic Mariana Ștefan susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 883/2012, nr. 886/2012, nr. 1.089/2012 și nr. 24/2013, iar consilierul juridic Ecaterina Tudor pune, de asemenea, concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale și Hotărârea din 27 octombrie 1975, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Sindicatul Național al Poliției Belgiene împotriva Belgiei*.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.162/3/2012, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. t), art. 51, art. 129 alin. (4) și art. 134 lit. B.a) din Legea dialogului social nr. 62/2011**. Excepția a fost ridicată de petenții Sindicatul Șoferilor Independenți din R.A.T.B., Sindicatul Publicitrans, Sindicatul Personalului de Mișcare din R.A.T.B. și Sindicatul Transportatorilor Publici de Persoane în cadrul unui litigiu având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui act.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin art. 9, 16, 40, 53 și art. 148 alin. (2) din Legea fundamentală.

În acest sens arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece unor unități juridice care au același scop și care trebuie să îndeplinească aceleași condiții pentru a fi legal constituite nu li se recunosc aceleași drepturi. Astfel, salariații sunt constrânși să renunțe la dreptul de a se asocia liber și de a fi reprezentați de acele persoane despre care consideră că îi reprezintă, urmând să se înscrie numai în sindicatul reprezentativ.

Negocierile pentru încheierea contractului colectiv de muncă se poartă numai între reprezentanții patronatului și cei ai sindicatului reprezentativ. Aceste dispoziții, ca urmare a interpretării și aplicării lor, au efecte discriminatorii față de liderii de sindicat nereprezentativ și față de angajatul membru al unui sindicat nereprezentativ.

Mai mult, membrilor de sindicat ai căror lideri de organizație beneficiază de aceleași drepturi ca și liderii sindicatului reprezentativ le este încălcat în mod indirect dreptul la libera asociere, aceștia fiind constrânși indirect să părăsească sindicatele nerepresentative.

Ca urmare a acestei discriminări indirecte, se constrânge în mod indirect angajatul să părăsească sindicatul nereprezentativ și, în consecință, aceste sindicate nu își mai pot desfășura activitatea sindicală utilă membrilor lor, neputând negocia drepturile și interesele membrilor.

Cu privire la art. 148 din Constituție, arată că, în jurisprudența sa, în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr. 82/2012, că violarea principiului egalității există atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate vizează, în parte, chiar fondul acțiunii asupra căreia instanța urmează să se pronunțe, astfel că o precizare a punctului de vedere al instanței ar echivala cu o antepunțare în cauză.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 68/2000 și nr. 862/2006.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece legiuitorul este în drept să stabilească condițiile obligatorii în care sindicatele își desfășoară activitatea, inclusiv condițiile de reprezentativitate. În acest sens invocă deciziile Curții Constituționale nr. 161/1999 și nr. 862/2006.

Mai mult decât atât, arată că dispozițiile de lege criticate sunt în deplină concordanță cu recomandările și convențiile internaționale în materia dreptului muncii. Prin Recomandarea Organizației Internaționale a Muncii nr. 163/1981, foarte importantă pentru punerea în aplicare a Convenției nr. 154/1981 privind promovarea negocierii colective, se prevede faptul că la negocieri participă: a) numai acei parteneri sociali (reprezentând patronatele și sindicatele) a căror reprezentativitate este stabilită de cei pe care îi reprezintă și este recunoscută de partenerii de negociere; b) numai partenerii sociali reprezentativi, reprezentativitatea fiind stabilită pe baza unor criterii prealabile prevăzute într-un act normativ.

Cu privire la pretinsa încălcare a principiului egalității, apreciază că acesta nu este încălcat prin dispozițiile de lege criticate, întrucât acestea se aplică uniform pentru toți cei cărora li se adresează, fără privilegii și fără discriminări. În acest sens invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994.

În final, apreciază că dispozițiile art. 148 din Constituție nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. t), art. 51, art. 129 alin. (4) și art. 134 lit. B.a) din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, care au următorul cuprins:

— Art. 1 lit. t): „*În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații: [...] t) reprezentativitate — atribut al organizațiilor sindicale sau patronale dobândit potrivit prevederilor prezentei legi, care conferă statutul de partener social abilitat să își reprezinte membrii în cadrul dialogului social instituționalizat;*”;

— Art. 51: „(1) *Sunt reprezentative la nivel național, de sector de activitate, de grup de unități și de unitate organizațiile sindicale care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:*

A. la nivel național:

a) au statut legal de confederație sindicală;

b) au independență organizatorică și patrimonială;

c) organizațiile sindicale componente cumulează un număr de membri de cel puțin 5% din efectivul angajaților din economia națională;

d) au structuri teritoriale în cel puțin jumătate plus unu dintre județele României, inclusiv municipiul București;

B. la nivel de sector de activitate sau grup de unități:

a) au statut legal de federație sindicală;

b) au independență organizatorică și patrimonială;

c) organizațiile sindicale componente cumulează un număr de membri de cel puțin 7% din efectivul angajaților din sectorul de activitate sau grupul de unități respectiv;

C. la nivel de unitate:

a) au statut legal de sindicat;

b) au independență organizatorică și patrimonială;

c) numărul de membri ai sindicatului reprezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul angajaților unității.

(2) *Îndeplinirea de către organizațiile sindicale a condițiilor de reprezentativitate se constată, la cererea acestora, de către instanța care le-a acordat personalitate juridică, prin depunerea la instanță a documentației prevăzute la art. 52.*

(3) *Hotărârea se motivează și se comunică în 15 zile de la pronunțare.*

(4) *Hotărârea judecătorească poate fi atacată numai cu apel.*”;

— Art. 129 alin. (4): „*În cazul în care angajatorul sau organizația patronală nu inițiază negocierea, aceasta va începe la cererea scrisă a organizației sindicale reprezentative sau a reprezentanților angajaților, în termen de cel mult 10 zile calendaristice de la comunicarea solicitării.*”;

— Art. 134 lit. B.a): „*Părțile contractului colectiv de muncă sunt angajatorii și angajații, reprezentați la negocieri după cum urmează: [...]*

B. din partea angajaților:

a) la nivel de unitate, de către sindicatul legal constituit și reprezentativ potrivit prezentei legi sau de către reprezentanții angajaților, după caz;”;

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 9 privind sindicatele, patronatele și asociațiile profesionale, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 40 privind dreptul de asociere, art. 53 privind

restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Cu privire la impunerea prin lege a unui număr minim de membri pentru constituirea unui sindicat, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 147 din 25 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 11 mai 2004, constatând că această prevedere se încadrează în condițiile pe care legea le poate impune potrivit prevederilor art. 9 din Constituție. Stabilirea numărului minim de membri constituenți se impune pentru a se asigura organizației sindicale constituite o reprezentativitate minimă în vederea desfășurării activităților specifice de apărare a drepturilor și intereselor membrilor săi.

Totodată, prin Decizia nr. 24 din 24 ianuarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 7 februarie 2013, Curtea, pronunțându-se asupra constituționalității dispozițiilor art. 51 alin. (1) lit. C.c) din Legea nr. 62/2011, a statuat că „faptul că reprezentativitatea la nivel de unitate se dobândește doar dacă numărul de membri ai sindicatului reprezintă cel puțin jumătate plus unu din numărul angajaților unității ține exclusiv de opțiunea și politica legiuitorului. Acesta are posibilitatea de a opta între un anumit număr sau altul cu condiția de a nu afecta dreptul de asociere în sindicate și de a nu atinge rolul constituțional al sindicatelor. Constituția garantează posibilitatea nelimitată a angajaților de a se asocia în sindicate și rolul sindicatelor de apărare a drepturilor și de promovare a intereselor profesionale, economice și sociale ale membrilor săi, fără a prevedea posibilitatea nelimitată a sindicatelor de a participa în orice condiții la negocierile ce privesc contractele colective de muncă. Acest din urmă drept este garantat, însă exercitarea sa se face în condițiile legii, ceea ce înseamnă că legiuitorul este competent să stabilească proceduri, condiții și exigențe în ceea ce privește activitatea sindicală, cu condiția de a nu afecta substanța prevederilor art. 9 și art. 40 alin. (1) din Constituție”.

De altfel, în același sens s-a pronunțat Curtea și prin deciziile nr. 883 și 886 din 25 octombrie 2012, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 3 ianuarie 2013, și prin Decizia nr. 1.089 din 18 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 5 februarie 2013.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. t), art. 51, art. 129 alin. (4) și art. 134 lit. B.a) din Legea dialogului social nr. 62/2011, excepție ridicată de Sindicatul Șoferilor Independenți din R.A.T.B., Sindicatul Publictrans, Sindicatul Personalului de Mișcare din R.A.T.B. și Sindicatul Transportatorilor Publici de Persoane în Dosarul nr. 8.162/3/2012 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește dispozițiile art. 1 lit. t) din Legea nr. 62/2011, Curtea reține că acestea cuprind definiția „reprezentativității”, ca atribut al organizațiilor sindicale sau patronale dobândit potrivit prevederilor legii, care conferă statutul de partener social abilitat să își reprezinte membrii în cadrul dialogului social instituționalizat, fără a contraveni dispozițiilor constituționale invocate.

Referitor la pretinsa încălcare a principiului egalității în fața legii, consacrat de art. 16 din Constituție, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin acestui principiu, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În acest sens este Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994. Or, situația juridică a unui sindicat nereprezentativ nu este similară — din punct de vedere al condițiilor de constituire — cu situația unui sindicat reprezentativ.

Ținând cont de toate aceste argumente, Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 privind integrarea României în Uniunea Europeană nu au incidență în cauza de față.

De altfel, art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la libertatea de întrunire și de asociere, prevede că orice persoană are dreptul la libertatea de întrunire pașnică și la libertatea de asociere, inclusiv dreptul de a constitui cu alții sindicate și de a se afilia la sindicate pentru apărarea intereselor sale.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit, prin Hotărârea din 27 octombrie 1975, paragraful 38, pronunțată în Cauza *Sindicatului național al poliției belgiene contra Belgiei*, că art. 11 paragraful 1 din Convenție nu garantează sindicatelor și nici membrilor săi un anumit tratament din partea statului, cum ar fi dreptul de a fi consultat de acesta.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 93

din 28 februarie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. b) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. b) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Doru Popescu în Dosarul nr. 5.241/101/2012 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.368D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.241/101/2012, **Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. b) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de contestatorul Doru Popescu în cadrul unui litigiu având ca obiect soluționarea cererii de anulare a deciziei Casei Județene de Pensii Mehedinți prin care i se impută drepturi de pensie încasate necuvenit.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă din Legea fundamentală, întrucât suspendă plata pensiei anticipate parțial în cazul prestării unei activități salarizate și în alte situații prevăzute de lege.

În acest sens, arată că pensia anticipată parțial este un drept prevăzut de lege, nu o favoare făcută de către stat cetățeanului, și că aceasta se acordă numai după împlinirea unei vârste standard de pensionare și după îndeplinirea unui stagiul de cotizare. Prin urmare, pensia este un drept patrimonial ce nu poate fi suspendat.

Tribunalul Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Astfel, pensia anticipată reprezintă un drept, iar nu o obligație, astfel încât persoana poate opta între a deveni

pensionar mai devreme cu 5 ani față de vârsta standard de pensionare sau a continua să lucreze cu statut de salariat. Opțiunea pentru acest tip de pensie îi revine exclusiv salariatului, însă, prin exprimarea acestei opțiuni, se acceptă și condițiile de exercitare a pensiei pentru care optează.

Instanța apreciază că rațiunea instituirii pensiei anticipate rezidă în obligația pozitivă a statului de a susține persoana care optează a deveni pensionar mai devreme cu 5 ani prin acoperirea cheltuielilor materiale necesare traiului. Pensia anticipată, întrucât are natura unui ajutor din partea statului, nu se poate cumula cu alte venituri dacă beneficiarul acesteia realizează venituri de natură salarială. În acest caz, ajutorul nu se mai justifică, din moment ce beneficiarul pensiei anticipate realizează venituri din activități profesionale ce îi permit să își asigure un trai decent, independent de ajutorul primit din partea statului sub forma pensiei anticipate.

În aceste condiții, suspendarea plății pensiei anticipate nu este decât o aplicare, la nivelul legii, a rațiunii pentru care a fost instituită pensia anticipată, plata acesteia putând fi reluată în momentul în care persoana în cauză nu mai realizează venituri.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, deoarece legiuitorul este în drept să stabilească drepturile de asigurări sociale cuvenite cetățenilor.

Fiind un drept, iar nu o obligație, potențialul beneficiar are posibilitatea de a opta între pensia anticipată sau pensia anticipată parțială cu cel mult 5 ani înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare, cu acceptarea condițiilor prevăzute de lege pentru acordarea și menținerea în plată a acesteia și obținerea de venituri de natură salarială dintr-o activitate profesională. În aceste condiții, suspendarea plății pensiei anticipate nu are semnificația îngrădirii dreptului la muncă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 114 alin. (1) lit. b) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care au următorul cuprins:

— Art. 114 alin. (1) lit. b): „(1) În sistemul public de pensii, plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care a intervenit una dintre următoarele cauze: [...] b) pensionarul, beneficiar al unei pensii anticipate sau al unei pensii anticipate parțiale, se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV, cu excepția consilierilor locali sau județeni;”;

— Art. 118: „(1) În sistemul public de pensii, pot cumula pensia cu venituri provenite din situații pentru care asigurarea este obligatorie, în condițiile legii, următoarele categorii de pensionari:

- a) pensionarii pentru limită de vârstă;
 - b) nevăzătorii;
 - c) pensionarii de invaliditate gradul III, precum și copiii, pensionari de urmaș, încadrați în gradul III de invaliditate;
 - d) copiii, pensionari de urmaș, prevăzuți la art. 84 lit. a) și b).
- (2) Soțul supraviețuitor, beneficiar al unei pensii de urmaș, poate cumula pensia cu venituri din activități profesionale pentru care asigurarea este obligatorie, potrivit legii, dacă acestea nu depășesc 35% din câștigul salarial mediu brut prevăzut la art. 33 alin. (5).”

Dispozițiile art. 6 alin. (1) pct. I, II și IV, la care face referire prevederile art. 114 alin. (1) lit. b), au următorul cuprins: „(1) În sistemul public de pensii sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

I. a) persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă, inclusiv soldații și gradații voluntari;

- b) funcționarii publici;
- c) cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;
- d) persoanele care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, din drepturi de autor și drepturi conexe definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 131 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și din contracte/convenții încheiate potrivit Codului civil.

II. persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive, legislative ori judecătorești, pe durata mandatului, precum și membrii cooperatori dintr-o organizație a cooperăției meșteșugărești, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu cele ale persoanelor prevăzute la pct. I;

[...]

IV. persoanele care realizează, în mod exclusiv, un venit brut pe an calendaristic echivalent cu cel puțin de 4 ori câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și care se află în una dintre situațiile următoare:

- a) administratori sau manageri care au încheiat contract de administrare ori de management;
- b) membri ai întreprinderii individuale și întreprinderii familiale;
- c) persoane fizice autorizate să desfășoare activități economice;
- d) persoane angajate în instituții internaționale, dacă nu sunt asigurații acestora;
- e) alte persoane care realizează venituri din activități profesionale;”.

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. 114 din Legea nr. 263/2010 prevăd suspendarea plății pensiei anticipate sau a pensiei anticipate parțiale în cazul în care beneficiarul acesteia se regăsește în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. (1) pct. I, II sau IV, adică a devenit asigurat.

Potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 263/2010, asiguratul este persoana fizică pentru care angajatorul este obligat să rețină și să plătească contribuția individuală de asigurări sociale, precum și persoana fizică ce achită, în nume propriu, contribuția de asigurări sociale.

Curtea reține că Legea nr. 263/2010 reglementează sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și de plată a lor. Astfel, potrivit art. 51, în sistemul public de pensii se acordă următoarele categorii de pensii: pensia pentru limită de vârstă; pensia anticipată; pensia anticipată parțială; pensia de invaliditate și pensia de urmaș.

Prin urmare, este evident că persoanele care pot beneficia de unul sau de altul dintre aceste tipuri de pensii se află în mod obiectiv în situații diferite. Potrivit regulilor generale, pot beneficia de pensie persoanele care au împlinit vârsta standard de pensionare și au realizat stagiul de cotizare prevăzut de lege.

Or, pensia anticipată și pensia anticipată parțială sunt reglementate ca excepții de la regulile generale, avându-se în vedere situațiile speciale în care se află anumite categorii de persoane.

Astfel, situația deosebită a persoanelor care solicită acordarea pensiei anticipate sau a pensiei anticipate parțiale a îndreptățit legiuitorul să stabilească pentru acestea anumite condiții și criterii derogatorii, precum și suspendarea plății acestora în cazul în care beneficiarul dobândește calitatea de asigurat în sensul legii și obține venituri din prestarea unei munci cu regim continuu într-o anumită profesie sau meserie.

Art. 47 alin. (2) din Constituție stabilește că dreptul la pensie se acordă potrivit legii, legiuitorul fiind în drept să stabilească criteriile și condițiile concrete în care asigurații pot beneficia de pensie, tipurile de pensii care pot fi acordate, regulile generale de acordare a acestora și regulile derogatorii pentru situații deosebite, precum și modul de calcul al pensiilor.

În aceste condiții, suspendarea plății pensiei anticipate sau a pensiei anticipate parțiale în cazul în care beneficiarul acesteia realizează venituri dintr-o activitate profesională este firească, având în vedere rațiunea pentru care a fost instituită pensia anticipată sau cea anticipată parțială.

Faptul că o persoană care se angajează va avea un salariu cel puțin la nivelul salariului minim brut pe economie are drept consecință lipsirea de rațiune a acordării în continuare a pensiei anticipate sau a celei anticipate parțiale. Aceasta reprezintă chiar voința legiuitorului de a nu acorda pensie anticipată persoanelor angajate, care, în acest mod, își asigură resursele materiale necesare traiului.

Pe de altă parte, angajarea unei persoane beneficiare a pensiei anticipate sau a pensiei anticipate parțiale reprezintă un act de voință al acesteia în sensul că își poate asigura traiul fără a mai primi această pensie. Este lipsit de rațiune ca o persoană să poată cumula veniturile realizate prin prestarea unei munci cu cele de care beneficiază tocmai pentru faptul că a obținut pensia anticipată.

De altfel, plata pensiei anticipate sau a celei anticipate parțiale poate fi reluată în momentul în care persoana în cauză nu mai realizează venituri. Totodată, potrivit art. 64 din Legea nr. 263/2010, la data îndeplinirii condițiilor pentru acordarea pensiei pentru limită de vârstă, pensia anticipată se transformă — din oficiu — în pensie pentru limită de vârstă.

În concluzie, Curtea constată că dreptul la muncă al persoanei nu este în niciun mod îngrădit, aceasta având posibilitatea de a presta o muncă, în condițiile legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 114 alin. (1) lit. b) și art. 118 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Doru Popescu în Dosarul nr. 5.241/101/2012 al Tribunalului Mehedinți — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 februarie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind adoptarea unor măsuri pentru siguranța alimentării cu energie electrică**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se acordă acces garantat la rețelele electrice pentru energia electrică produsă de centrala termoelectrică Mintia aparținând Societății Comerciale Complexul Energetic Hunedoara — S.A., care să asigure funcționarea continuă a acesteia la o putere medie electrică de cel puțin 200 MW.

Art. 2. — Se acordă acces garantat la rețelele electrice pentru energia electrică produsă de Societatea Comercială Complexul Energetic Oltenia — S.A., care să asigure funcționarea continuă a acesteia la o putere electrică de cel puțin 500 MW.

Art. 3. — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., în calitate de operator de transport și sistem, are obligația de a asigura dispecerizarea cu prioritate a energiei electrice produse de centralele termoelectrice prevăzute la art. 1 și 2 în condițiile reglementărilor emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 4. — Pentru menținerea nivelului de siguranță a sistemului electroenergetic național, Societatea Comercială Complexul Energetic Hunedoara — S.A. are obligația de a furniza servicii tehnologice de sistem către operatorul de transport și sistem la o valoare a puterii electrice de cel puțin 400 MW, în condițiile reglementărilor emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 5. — Pentru menținerea nivelului de siguranță a sistemului electroenergetic național, Societatea Comercială Complexul Energetic Oltenia — S.A. are obligația de a furniza servicii tehnologice de sistem către operatorul de transport și sistem la o valoare a puterii electrice de cel puțin 600 MW, în condițiile reglementărilor emise de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

Art. 6. — Măsurile prevăzute de prezenta hotărâre se aplică în perioada 15 aprilie 2013—1 iulie 2015.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul economiei,
Varujan Vosganian
Ministrul delegat pentru energie,
Constantin Niță

București, 3 aprilie 2013.
Nr. 138.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea cantităților de motorină afere trimestrului IV—2012, care beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Văzând Referatul de aprobare nr. 123.413/76.920/2013 al Direcției generale buget finanțe și fonduri europene și al Direcției generale politici agricole și strategii, având în vedere prevederile art. 5 alin. (8) din Hotărârea Guvernului nr. 408/2010 privind aprobarea acordării unui ajutor de stat pentru motorina utilizată în agricultură și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 119/2013 privind aprobarea ajutoarelor de stat care se acordă producătorilor agricoli pentru perioada 2012—2013 și a sumei totale alocate acestor ajutoare de stat,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cantitățile de motorină aferente trimestrului IV—2012, care beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Cantitatea totală de motorină prevăzută la art. 1 este de 60.397.948,260 litri, iar valoarea totală a ajutorului de stat aferent este de 76.620.785,39 lei.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Achim Irimescu,

secretar de stat

București, 2 aprilie 2013.

Nr. 113.

ANEXĂ

Cantitățile de motorină aferente trimestrului IV—2012, care beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Nr. crt.	Specificare	Cantități de motorină (litri)	Valoarea ajutorului de stat (lei)
1.	Sectorul vegetal — total, din care:	53.664.055,149	68.078.179,31
	— trimestrul IV 2012	53.662.844,632	68.076.643,67
	— regularizare trimestrul III 2012	1.210,517	1.535,64
2.	Sectorul zootehnic — total, din care:	6.514.477,721	8.264.255,73
	— trimestrul IV 2012	6.513.858,111	8.263.469,69
	— regularizare trimestrul III 2012	619,610	786,04
3.	Sectorul îmbunătățiri funciare	219.415,390	278.350,35
TOTAL		60.397.948,260	76.620.785,39

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI, PROTECȚIEI SOCIALE ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE

ORDIN**pentru aprobarea actelor adiționale la acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013**

Având în vedere:

- Decizia CE nr. 5.811 din 22 noiembrie 2007 de adoptare a programului operațional de ajutor comunitar din partea Fondului Social European în conformitate cu obiectivul „Convergență” în România;
- Hotărârea Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 875/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 218/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice nr. 1.117/2.170/2010 pentru stabilirea regulilor de eligibilitate și a listei cheltuielilor eligibile în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane 2007—2013”;
- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 308/2009 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru ocuparea forței de muncă „Bani pentru completarea echipei”, cu modificările ulterioare;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 309/2009 privind aprobarea Schemei de ajutor de stat pentru formare profesională generală și specifică „Bani pentru formare profesională”, cu modificările ulterioare;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale nr. 310/2009 privind aprobarea Schemei de ajutor de minimis „Bani pentru sănătatea și siguranța salariaților”, cu modificările ulterioare;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse nr. 600/2008 privind aprobarea unor acorduri de delegare de funcții privind implementarea Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013;
- Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului afacerilor europene nr. 655/311/2012 pentru modificarea Ordinului ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului economiei și finanțelor nr. 79/384/2008 privind aprobarea Documentului-cadru de implementare a Programului operațional sectorial „Dezvoltarea resurselor umane” 2007—2013;
- Adresa Comisiei Europene EMPL/F5/PH/CVM/as Ares (2012)323873—20/03/2012 — acord cu privire la propunerile de delegare către organismele intermediare regionale a responsabilității de implementare a domeniilor majore de intervenție 5.2 și 6.1 din cadrul Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane;
- prevederile art. 18.3 (b) din acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Nord-Est, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud-Est, Organismul Intermediar Regional pentru Programul operațional sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud Muntenia, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud-Vest Oltenia, Intermediar Regional regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Vest, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Nord-Vest, Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea

Resurselor Umane — Regiunea Centru și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea București—Ilfov, semnate la data de 11 septembrie 2008;

— prevederile art. 20.2 (b) din Acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Autoritatea de management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Ministerul Educației Naționale, Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic și Organismul Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, semnate la data de 11 septembrie 2008, în baza art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 10/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă actele adiționale la acordurile de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și organismele intermediare pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane, după cum urmează:

1. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Nord-Est, prevăzut în anexa nr. 1;

2. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud-Est, prevăzut în anexa nr. 2;

3. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud Muntenia, prevăzut în anexa nr. 3;

4. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Sud-Vest Oltenia, prevăzut în anexa nr. 4;

5. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial

Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Vest, prevăzut în anexa nr. 5;

6. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Nord-Vest, prevăzut în anexa nr. 6;

7. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea Centru, prevăzut în anexa nr. 7;

8. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane și Organismul Intermediar Regional pentru Programul Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane — Regiunea București-Ilfov, prevăzut în anexa nr. 8;

9. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, prevăzut în anexa nr. 9;

10. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane și Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic — Organism Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, prevăzut în anexa nr. 10;

11. Actul adițional nr. 6 la Acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 între Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane și Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă — Organism Intermediar pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, prevăzut în anexa nr. 11.

Art. 2. — Anexele nr. 1—11*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prin prezentul ordin se împuternicește domnul Cristian Ababei, director general al Direcției generale Autoritatea

de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, pentru semnarea actului adițional nr. 6 la acordul de delegare de funcții privind implementarea Programului Operațional Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007—2013 și organismele intermediare.

Art. 4. — Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin Direcția Generală Autoritatea de Management pentru Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane, și organismele intermediare regionale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

București, 6 martie 2013.
Nr. 446.

*) Anexele nr. 1—11 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 449 din 2 aprilie 2013

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 195 din 1 aprilie 2013

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 862/547/2011 privind stabilirea sumelor minime contractate de spitale cu casele de asigurări de sănătate pentru serviciile de spitalizare continuă pentru pacienți acuți, pe baza clasificării spitalelor în funcție de competență

Având în vedere:

— Referatul de aprobare nr. E.N. 3.315 din 2 aprilie 2013 al Ministerului Sănătății și nr. D.G. 689 din 1 aprilie 2013 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

— Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 862/547/2011 privind stabilirea sumelor minime contractate de spitale cu casele de asigurări de sănătate pentru serviciile de spitalizare continuă pentru pacienți acuți, pe baza clasificării spitalelor în funcție de competență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 1 iunie 2011, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

privind stabilirea sumelor minime contractate de spitale cu casele de asigurări de sănătate pentru serviciile de spitalizare continuă pentru pacienții acuți”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Sumele minime contractate de spitale cu casele de asigurări de sănătate pentru servicii de spitalizare continuă pentru pacienții acuți se stabilesc în funcție de clasificarea aprobată în condițiile prevăzute de Ordinul ministrului sănătății

nr. 323/2011 privind aprobarea metodologiei și a criteriilor minime obligatorii pentru clasificarea spitalelor în funcție de competență, cu modificările și completările ulterioare, precum și în funcție de prioritățile pentru sistemul de sănătate stabilite prin Ordinul ministrului sănătății, interimar, nr. 1.085/2012 privind măsuri de organizare și funcționare a spitalelor regionale de urgență și a unităților funcționale regionale de urgență, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Suma minimă prevăzută la alin. (1) se stabilește prin raportare la suma posibil de contractat în funcție de capacitatea maximă de funcționare a fiecărui spital, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.”

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Pentru următoarele unități spitalicești suma minimă contractată în condițiile art. 1 nu poate fi mai mică de 95% din suma contractată în anul precedent pentru servicii de spitalizare continuă pentru pacienții acuți:

a) pentru spitalele clasificate în categoriile I și IM, în condițiile prevăzute de Ordinul ministrului sănătății nr. 323/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru spitalele prevăzute în anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății, interimar, nr. 1.085/2012, cu modificările și completările ulterioare, și pentru Spitalul Clinic de Urgență București, Spitalul Universitar de Urgență București, Spitalul Clinic Județean de Urgență Cluj-Napoca, Spitalul Clinic Județean de Urgență Craiova, Spitalul Clinic Județean de Urgență «Sf. Spiridon» și Spitalul Clinic Județean de Urgență Timișoara, spitale care asigură conducerea operativă a unităților funcționale prevăzute în anexa nr. 3 la același ordin.”

4. Titlul anexei se modifică și va avea următorul cuprins:
„Modalitatea de calcul al sumei minime contractate de spitale cu casele de asigurări de sănătate pentru serviciile de spitalizare continuă pentru pacienții acuți”

5. La anexă, după articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 2¹, cu următorul cuprins:

„Art. 2¹. — (1) Pentru spitalele prevăzute la art. 5 lit. b) din ordin, suma minimă contractată cu casele de asigurări de sănătate pentru servicii de spitalizare continuă pentru pacienții acuți se calculează în conformitate cu formula: $S_m = S_p \times P\%$, numai dacă suma astfel calculată este mai mare decât cea rezultată prin calculul prevăzut la art. 1 și 2.

(2) Pentru spitalele prevăzute în anexele nr. 2 și 6 la Ordinul ministrului sănătății, interimar, nr. 1.085/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și pentru alte spitale care participă cu structuri implicate în asigurarea asistenței medicale de urgență și terapie intensivă la constituirea unităților funcționale regionale de urgență prevăzute în anexa 3 la același ordin, suma minimă contractată cu casele de asigurări de sănătate pentru servicii de spitalizare continuă pentru pacienții acuți se calculează astfel: $S_m = S_p \times (P-3)\%$, numai dacă suma astfel calculată este mai mare decât cea rezultată prin calculul prevăzut la art. 1 și 2.”

6. La anexă, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Suma posibil de contractat în funcție de capacitatea maximă de funcționare a fiecărui spital se calculează astfel:

$$S_p = N_{r_pat} \times I_{U_pat} / D_{MS_nat} \times I_{CM} \times T_{CP} \times F_1.$$

Ministrul sănătății,
Gheorghe-Eugen Nicolăescu

(2) În formula prevăzută la alin. (1), N_{r_pat} reprezintă numărul de paturi aprobate și contractabile după aplicarea prevederilor Planului național de paturi, I_{U_pat} , D_{MS_nat} , T_{CP} și I_{CM} reprezintă indicele de utilizare a paturilor, durata medie de spitalizare la nivel național, tariful pe caz ponderat și, respectiv, indicele case-mix, care sunt prevăzute în Normele metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, iar F_1 reprezintă factorul de corecție, care se calculează astfel:

F_1 = numărul de medici cu contract de muncă sau contract de prestări servicii/numărul minim de medici necesar pentru numărul de paturi aprobat și posibil de contractat, conform normativului de personal.

(3) Factorul de corecție F_1 se include în calculul formulei prevăzute la alin. (1) numai în situația în care valoarea lui este sub 1.

(4) Pentru anul 2013, în formula prevăzută la alin. (1) se ia în calcul o valoare a tarifului pe caz ponderat (T_{CP}) de 1.800 pentru institutele de oncologie și pentru spitalele prevăzute la art. 2¹ alin. (1), de 1.600 pentru institutele clinice și pentru spitalele prevăzute la art. 2¹ alin. (2), respectiv de 1.444 pentru celelalte spitale de urgență județene, pentru Spitalul Clinic de Urgență Militar Central, Spitalul de Urgență «Prof. dr. Dimitrie Gerota» și Spitalul Militar de Urgență «Prof. dr. Agrippa Ionescu».

(5) Pentru anul 2013, valoarea T_{CP} la care s-a realizat decontarea în cursul anului 2012, pentru spitalele prevăzute la alin. (4), se utilizează în calculul formulei prevăzute la alin. (1) numai în situația în care această valoare este mai mare decât cele care sunt prevăzute la alin. (4) pentru spitalele respective.

(6) Pentru anul 2013, în formula prevăzută la alin. (1) se ia în calcul o valoare a T_{CP} de 95,56% din valoarea T_{CP} la care s-a realizat decontarea în cursul anului 2012 pentru toate spitalele care nu sunt prevăzute la alin. (4).”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare începând cu luna aprilie 2013.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Doru Bădescu

MINISTERUL MEDIULUI ȘI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE

ORDIN

pentru numirea reprezentanților părții române în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră

Având în vedere Referatul nr. 221.734/GC din 19 martie 2013, prevederile Acordului dintre R. P. Română și R. P. F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodăririi apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004, prevederile Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010,

în temeiul art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.079/2010 pentru reprezentarea în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră și al art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 48/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și pentru modificarea unor acte normative în domeniul mediului și schimbărilor climatice,

ministrul mediului și schimbărilor climatice emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se numește domnul Ionuț Ciprian Iuga, secretar de stat în cadrul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în calitate de președinte al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea Acordului dintre R. P. Română și R. P. F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955.

(2) Se numește domnul Ovidiu Gabor, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de locțiitor al președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea Acordului dintre R. P. Română și R. P. F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955.

(3) În cazul indisponibilității președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-sârbe pentru aplicarea Acordului dintre R. P. Română și R. P. F. Iugoslavia privind problemele hidrotehnice de pe sistemele hidrotehnice și cursurile de apă de pe frontieră sau întretăiate de frontiera de stat, semnat la București la 7 aprilie 1955, locțiitorul preia toate prerogativele acestuia.

Art. 2. — (1) Se numește domnul Ionuț Ciprian Iuga, secretar de stat în cadrul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în calitate de împuternicit al părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999.

(2) Se numește domnul Vasile Pintilie, director general al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de locțiitor al împuternicitului părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999.

(3) Se numește domnul Ovidiu Gabor, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de locțiitor al împuternicitului părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999.

(4) În cazul indisponibilității împuternicitului părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Ucrainei privind cooperarea în domeniul gospodării apelor de frontieră, semnat la Galați la 30 septembrie 1997, ratificat prin Legea nr. 16/1999, unul dintre locțiitorii preia toate prerogativele acestuia.

Art. 3. — (1) Se numește domnul Ionuț Ciprian Iuga, secretar de stat în cadrul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în calitate de împuternicit guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004.

(2) Se numește domnul Vasile Pintilie, director general al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de supleant

al împuternicitului guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004.

(3) Se numește domnul Ovidiu Gabor, director general adjunct în cadrul Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de supleant al împuternicitului guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004.

(4) În cazul indisponibilității împuternicitului guvernamental al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice româno-ungare pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare privind colaborarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor de frontieră, semnat la Budapesta la 15 septembrie 2003 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2004, unul dintre supleanți preia toate prerogativele acestuia.

Art. 4. — (1) Se numește domnul Ionuț Ciprian Iuga, secretar de stat în cadrul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, în calitate de președinte al părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice interguvernamentale pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010.

(2) Se numește domnul Ovidiu Gabor, director general adjunct al Administrației Naționale „Apele Române”, în calitate de supleant al președintelui părții române pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010.

(3) În cazul indisponibilității președintelui părții române în cadrul Comisiei hidrotehnice interguvernamentale pentru aplicarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Moldova privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a apelor Prutului și Dunării, semnat la Chișinău la 28 iunie 2010, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.092/2010, supleantul preia toate prerogativele acestuia.

Art. 5. — Persoanele nominalizate la art. 1—4 vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 3.241/2012 privind numirea reprezentanților părții române în cadrul organismelor create în temeiul tratatelor bilaterale privind gospodărirea apelor de frontieră, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 30 august 2012, se abrogă.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Rovana Plumb

București, 28 martie 2013.

Nr. 486.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

